

[Holger Hansen.]

fra udvalget ministeren, efter hvilke kriterier man ønsker at praktisere en sådan ordning, som ikke pr. tal er defineret i loven, hvorefter ministeren få måneder senere ændrer det grundlag, hvorpå folketetinget har taget sin beslutning. Det må jeg indrømme at jeg finder ret så betænkeligt.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke ministeren vil være enig med mig i, at såfremt sådanne til grund for et forslag og for et forslags vedtagelse her i folketetinget givne oplysninger ikke længere er rimelige og hensigtsmæssige, ville det være rigtigere på en eller anden måde at gøre folketetinget opmærksom på, at nu skønner administrationen, at de grænser, som man selv tidligere har pålagt sig, er mindre rimelige. Mon ikke det ville være rigtigt og klogt for fremtiden at sikre sig, at man ikke begav sig ud i den slags forhandlinger og i den slags løfter til anden side med folketingets lov i baghånden, eller skal vi sige uden at have den?

Til sidst kunne jeg måske lige sige, at det jo kan være, der opstår parallelsituationer; det kan vi i hvert fald frygte, så vidt jeg har forstået på folk fra Kommunernes Landsforening. Hvad kan ministeren tænkes at ville gøre i en sådan situation? Jeg skal ikke nævne noget konkret, for det er jo ikke tilladt at inddrage andre sager i spørgetiden; men det kan jeg få lejlighed til en anden gang, hvis det skulle blive fornødent.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg giver gerne hr. Holger Hansen tilsagn om på den givne foranledning, at folketingets undervisningsudvalg i sådanne og lignende situationer bliver orienteret om flytningen af sådanne administrative grænser, som der her er tale om.

Holger Hansen: Jeg vil gerne herudover bede ministeren meddele os, om man har tænkt sig at give folketetinget denne orientering, før man giver sig til at ændre det, der lå til grund for lovene, eller det kun er til efterretning.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg mener, at loven indeholder en klar bemyndigelse for ministeren til at fastsætte grænserne, men det skal da ikke på nogen måde afskære mig fra at love folketingets uddannelsesudvalg at orientere dette på forhånd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bo Kristensen* til undervisningsministeren:

„Med hvilket formål har ministeren pålagt kommunerne netop nu at udarbejde planer for udbygningen af undervisningsvæsenet i de næste tre gange fem år, når ministeren samtidig forbereder en helt ny skolelov, der vil kræve en helt ny planlægning?“

(Spm. nr. 33).

Skriftlig begrundelse.

Undervisningsministeriet har den 1. juni 1972 godkendt retningslinjerne for Københavns amtskommunes udbygningsplan vedrørende folkeskolen, fritidsundervisningen, gymnasieskoler og handelsskoler m. v. I konsekvens heraf har kommunerne fået besked om at udarbejde detaljerede udbygningsplaner for deres område i tre femårige perioder. Det er et betydeligt arbejde, der hermed er iværksat, og kommunerne skal aflevere det færdige materiale senest 15. december.

En stor del af dette arbejde vil være omsonst, fordi undervisningsministeren samtidig har bebudet forslag til en helt ny lov for folkeskolen, et forslag, der dog endnu ikke er fremsat i folketetinget eller på anden måde tilstillet folketingets medlemmer. Men det fremgår af den omtale, det har fået i organisationer og presse, at der er tale om så store ændringer, at det vil kuldaste den planlægning, der er udarbejdet på den hidtidige lovs grundlag.

Kravet om en planlægning netop nu er således et spild af arbejdskraft og en forgeses byrde for såvel den kommunale administration som medlemmer af de kommunale råd.